

tíðindablaðið sosialurin

Blaðfólk:
Hegni Djurhuus
Ábyrgdarblaðstjóri: Randi Jacobsen
Jan Müller
Tórfinn Smith

Útgevandi:
P/f Sosialurin
Fyrirtaksstjóri:
Krisjan Dahl
Ljósmyndari:
Kálmur Lindenskov
Úppseting:
P/f Sosialurin
Prent:
P/f Pressan 1981

Telefon:
118 20
Telefax:
147 20
Bústaður:
Argjavegur 26
Argir
Postadressa:
Postsmaga 76
110 Tórshavn

oddagrein

Russisk roulet ella trúvirði prests

NEYVAN munnu framherjar í tí mest rabiattu røslu higartil í føroyskum politikki, Tordur Niclasen og Danielsen, prestur, hava hugsað longur fram, enn til á midnátt tann 8. nov. 1988.

TEIRRA stóra dilemma nú í døgnum eftir valið man ivaleyst vera ein ástannan av, at tað er ikki bara ein spurningur um atkvøður — fyri einhvønn pris.

HJÁ politiskum flokki ella røslu, ið setir sitt trúvirði uppá spæl, gerst lagnan beisk, skjót og eirindaleys — tí at ein politiskur flokkur ella røsla, ið ikki vandar sær um sitt trúvirði, hevur ikki livilíkindi í einum demokratiskum samfelag. At føra valstríð, sum taktiskt er átókt russiskari roulet, kann bert enda við tí, sum eyðkennir tilíkan makabran sjónleik — ein letur lív fyri egnari hond.

TAD er allan vegin veljarin, sum hevur avgerandi leiklutin í demokratiskum samfeløgum og tað er soleiðis eisini tann einstaki veljarin, ið setir talvirði á trúvirði teirra, Tordur Niclasens og Danielsen, prest. Hetta trúvirði vil, sum vera man, verða sett upp ímóti teimum fyra lögtingsgrannskoðarunum, valdir úr hvør sínum av størstu flokkunum, sum sett hava spurn-

artekin við mangt og hvat í embætisfærslu landsstýrismannsins, hjá kristiliga fólkaflakkinum.

UMFRAMT at hava allar av allar brýr við markleysum illoyaliteti, ósømligheit móttvegis samstarvsfeløgnum, so gloymdi hendan óhugnaliga greipa nettup tað, ið telur allarmest í politikki. Teir gloymdu evni, orku, vit og vilja hins einstaka veljarans. Teirra størsta mistak er hendan undirmetingin av fólksins viti og skili.

GERÐIR KFFF's, allar hesar lóttir og lygnir, øll hesi avrik, hendan takan sær heiðurin av annan mans verki, henda sjálvsframherjanin — og alt framborið á ein hátt, eingin fyrr hevur upplivað maken til — vil hetta ikki heilt einfalt enda við, at krav verður sett um eina óviljaða kommisión at kanna virksema Danielsen prest, tá tað kemur til embætisfærslu hansara sum landsstýrismaður fyri kristiliga fólkaflakkin.

TRÚVIRÐI KFFF's í øllum spurningum verður spurnartekin sett við, eisini og serliga mótsøgnirnar, ið vóru at hoyra undir valstríðnum, men sum nú skurra meira enn nakrantíð, nú tað samb. Sundstein er runnið saman millum fólkaflakkin og henda kristna flokk. Flokkarnir eru komnir ásamt, sigast at hava tosað seg saman og hava sostatt eisini gjørt semju um fólkaflaksins Namibia-politikk. Hvør er so hesin? Livst so spyrst.

Betri ógjørt

Tað eru í ár 180 ár síðan

Nólsoyar Páll hvar við skipi sínum. Hvar og hvussu, verður nokk ongantíð ávist. Men troystarlest er at vita sær, at vit kanska skulu markera hetta við at verða útblakaðir av teimum havleiddum, vit nú hava verið vanir at ferðast á.

Tá eg sigi so, verður sjálvandi hugsað um tað mótmælið, sum komið er úr Grønlandi mótt hjáveru føroyinga í Namibia. So kunnu meiningarnar vera ymiskar um grønlendingar. Dagblaðið roynir undir Peri at gera gjøldur burtur úr Motzfeldt við at gera tíl lúturs hansara danska mál. Tað er, sum tað plagar at vera haðani. Eg skal ikki her skira teir rasistar,

men tað luktar.

Í sjónvarpinum hóskvöldi 17. november var Osmundur Justinussen aftur einaferð og vardi síni sjónarmið. Tað er jú eisini í lagi, at hann sleppur tað. (Var tað hinvegin onkur annar, so varð sjónvarpið beinanvegin skilt kommunistiskur skultsveinur osfr.) Osmundur sat sum ein annar Dukakis og sá heilt ólukkuligur og illa viðfarin út. Gramdi seg um triggjar milliónir, hann var noyddur at læna og skrava saman, fyri at gera ábøtur á skipini, so tey kundu fara av landinum. Synd er í ólukkudýrinum, at tað skal standa so illa til, at hann má gjalda fyri at fáa skipini niður millum hinar sjó-

røvararnar, har húsast. Men tað, sum undar mest er, hvussu tað ber til, at hesir mennir kunnu keypa eitt grønlendskt skip, sum síðani kemur undir føroyskt flagg, fyri at fiska í Namibia. Var tað her, tær triggjar milliónirnar skuldu nýtast? Og hvør hevur givið innflutningsloyvi til hetta skip?

Tað kemur fyri, at tað gjørdar var betur ógjørt. Soleiðis kann tykjust hesuferð. At menn royna at finna nýggjar leiðir, tá tær gomlu ikki røkka, er í lagi. Men verða fylgarnar, at eingin vil hava nakað við okkum at gera, verður tað ov dýrt.

Edvard í Skorðini
Joensen

Forfylging og Tórsblaðið

Tórsblaðið skrivur, at eitt føroyskt blað, »forfylgir« Havnarmanni.

Tað er satt, at skemtið (ti tað var skemt) var í so grovt.

Men, hvi »gloymir« (ella vil ikki) Tórsblaðið skriva um eitt annað blað, tað hyper hograhalla í Føroyum? Tað forfylgir nógva góðum Havnarmannum í álvara, og mangan í

grovari »skemti«, enn tað skemt, ið Tórsblaðið finst at. Tórsblaðið skuldi fyrst tikið bjálkan út hjá tiemum hyper hograhalla, enn flisina hjá ytra vinstra. Eg ræðist so illa, at teir radikalt konservativu koma til, ti, teir nýttu so ódemokratiska atferð í valstríðnum, og tað fara teir væntandi eisini at gera í eini samgongu. Og,

tað eru ótespiligar søgur, ið ganga um teir radikalt/konservativu, í bygd og bý.

Og, tá tað kemur til mannaagstran, og persónsforfylging, so eru teir radikalt konservativu einar 200 bátslongdir, klárt á odda.

Anna S.

Tjóðveldispakkin til Norðstreym

Undir hesi yvirskrift skrivur sambands-umboðið hjá okkum um landsstýrismannin úr Vestmanna at hann sigur ov nógva eg — eg — o.s.fr. og reypar ov nógva av tí hann hevur gjørt, men skal Agnar siga nakað við »eg«, so má tað verða »eg havi einki gjørt, eg havi

bert funnist at«, sú kennir hann sum ketta uppúr høvdatrogi og skrivur um skúlavíðurskiftini í Vik, hvussu vánalig tey eru o.a.

Hvar hevur maðurin verið hesi 4 árin? Hvi kemur hann nú fyrstani við hesum? Her norðuri hvorki hoyra ella siggja

vit til mannin uttan til onkra jarðarferð.

Alt gott um tað at siga at hann sigur sínum veljarum farvæl, men eg haldi hann skuldi gjørt okkurt fyri tey meðan tey vóru á lívi eisini.

Norðstreymoyingur

Býlingshús — nærumhvørvishús

Ikki er so langt síðan, at byrjað varð at tosa um hesi sokallaðu nærumhvørvishúsin. Býlingshús varð navnð seinni. Og sera áhugavert hevur tað verið at fylgt við gongdini frá byrjanini og fram til í dag, hvar flestu av hesum húsum eru farin til verka.

Nærumhvørvishús — hvat var nú hetta fyri nakað?

Ætlanin við hesum tiltaki var at loysa trupuleikarnar við barnaansing fyri hvørt grannalag sær.

Hetta hús var eitt slag av felags ogn. Børn skuldu kenna seg sum heima. Eina mest smábørnum í skúlaaldrinum skuldi hetta koma væl við. Hugtakið lyklabarn skuldi nú hoyra fortiðini til. Foreldur, ið arbeiddu úti og t.d. høvdu barn júst farið í skúla, kundu nú kenna seg trygg, ti barn teirra eftir skúlatíð kundu hava eitt stað at vera, hvar tað varð ansað eftir tíð.

Ungdómarnir — sunn fritíðartriv knýtt at húsinum, og eisini kundi

grannalagið nýta húsin til samkomur av ymiskum slag. Sanniliga nakað at gleða seg til, um ein var so heppin at búgva júst í einum av hesum okjunum.

Hetta var tað, ið sagt varð um virksema hjá hesum býlingshúsum!

Eitt tað størsta sosiala tiltakið í okkara tíð!

Sum eg byrjaði, so segði eg at áhugavert hevur verið at fylgt við gongdini til í dag.

Hvat er nú virksema hjá hesum »stovnum«?

Vøggustova og barna-